

(β) τὸ δανεισθὸς ποσὸν θὰ χρησιμοποιηθῆ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν προέκτασιν τοῦ συστήματος ὑδατοπρομηθείας τοῦ χωρίου.

2. Πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἐξασφαλισθῆ ἡ ἀποπληρωμὴ τοῦ ποσοῦ τοῦ δανείου τὸ Συμβούλιον, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν οἰασδήποτε ἄλλης ὑποθηκεύσεως, θὰ ὑποθηκεύσῃ εἰς τοὺς Δανειστὰς ὅλα τὰ τέλη, ἐνοίκια, διαπύλια ἢ δικαιώματα τὰ ὁποῖα ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ ἐντεῦθεν εἶναι πληρωτέα πρὸς τὸ Συμβούλιον.

Ἐγένετο τῆ 9ῆ Ὀκτωβρίου 1962.

(Υ.Ε. 354/59.)

Ἀριθμὸς 525

Ο ΠΕΡΙ ΕΞΑΓΩΓΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΝΟΜΟΣ,
ΚΕΦ. 39 ΚΑΙ ΝΟΜΟΣ 50 ΤΟΥ 1954

Οἱ περὶ Ἐξαγωγῆς Γεωργικῶν Προϊόντων Κανονισμοὶ 1956 ἕως 1959

Γνωστοποίησις δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 20 (δ)

Ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ἐξουσιῶν δι' ὧν περιέβληται δυνάμει τῆς παραγράφου (δ) τοῦ Κανονισμοῦ 20 τῶν περὶ Ἐξαγωγῆς Γεωργικῶν Προϊόντων Κανονισμῶν 1956 ἕως 1959 καὶ τοῦ ἀρθροῦ 188 3 (ε) τοῦ Συντάγματος, ἐγώ, ὁ Ὑπουργὸς Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας, διὰ τῆς παρούσης γνωστοποιῶ ὅτι αἱ κατωτέρω ἀναφερόμεναι ἡμερομηνίαὶ ὀρίζονται ὡς ἡμέραι ἐνάρξεως τῆς ἐκκοπῆς προοριζομένων δι' ἐξαγωγὴν Γκρέιπφρουτ καὶ Πορτοκαλιῶν (τύπου Γιάφα) ἐσοδείας 1962—1963 :

Γκρέιπφρουτ .. .. Δευτέρα 12ῆ Νοεμβρίου 1962.

Πορτοκάλια (τύπου Γιάφα) .. Πέμπτη 22α Νοεμβρίου 1962.

Τῆ 13ῆ Ὀκτωβρίου 1962.

Α. ΑΡΑΟΥΖΟΣ,

Ὑπουργὸς Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας.

Ἀριθμὸς 526

Ο ΠΕΡΙ ΔΗΜΩΝ ΝΟΜΟΣ, ΚΕΦ. 240, ΚΑΙ ΝΟΜΟΙ 10, 15, 29,
36, 37, 55 ΤΟΥ 1961 ΚΑΙ 11 ΚΑΙ 35 ΤΟΥ 1962

Κανονισμοὶ γενόμενοι ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἑλληνικοῦ Δήμου Λεμεσοῦ

Ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ἐξουσιῶν δι' ὧν περιέβληται δυνάμει τῶν ἀρθρῶν 123 (1) (ρ) καὶ 125 (1) (α) τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, Κεφ. 240, τὸ Συμβούλιον τοῦ Δήμου Λεμεσοῦ θεσπίζει ὡδε τοὺς ἀκολουθούσους Κανονισμοὺς :

1. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ δύνανται νὰ ἀναφέρονται ὡς οἱ περὶ Ἑλληνικοῦ Δήμου Λεμεσοῦ (Τροποποιητικοὶ) Κανονισμοὶ 1962, θὰ ἀναγινώσκονται δὲ ὁμοῦ μετὰ τῶν περὶ Ἑλληνικοῦ Δήμου Λεμεσοῦ Κανονισμῶν 1953 μέχρι 1961 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς τῶν «βασικῶν Κανονισμῶν»), οἱ βασικοὶ δὲ Κανονισμοὶ καὶ οἱ παρόντες Κανονισμοὶ δύνανται νὰ ἀναφέρονται ὁμοῦ ὡς οἱ περὶ Ἑλληνικοῦ Δήμου Λεμεσοῦ Κανονισμοὶ 1953 μέχρι 1962.

Ἐπίσημος
ἐφημερὶς
τῆς Δημο-
κρατίας.
Παράρτημα
Ἄρ. 3 :
20.2.1953
μέχρι
12.4.1962.

2. Οί Κανονισμοί 99, 100, 101, και 102 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διὰ τοῦ παρόντος ἀκύρουνται καὶ ἀντικαθίστανται ὑπὸ τῶν ἀκολουθῶν Κανονισμῶν :

«99.—(1) Ἐκαστος ἰδιοκτῆτης, ἐνοικιαστῆς ἢ κάτοχος οἰουδήποτε ὑποστατικῶν κειμένου ἐντὸς τῶν δημοτικῶν ὀρίων δέον νὰ προμηθεύηται ἐν ἡ περισσότερα, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν του, κατάλληλα μετάλλινα ὑγειονομικὰ δοχεῖα μετὰ λαβῶν, χωρητικότητος μὴ ὑπερβαίνουσης τὰς δώδεκα ὀκάδας, διὰ τὴν τοποθέτησιν σκυθάλων.

(2) Ἐκαστον τοιοῦτον μετάλλινον ὑγειονομικὸν δοχεῖον δέον ὅπως φέρη καλῶς ἐφάρμοζον κάλυμμα, διατηρῆται δὲ κεκαλυμμένον ἐκτὸς ὅταν ἀνοίγεται πρὸς κένωσιν.

(3) Τὸ τοιοῦτον μετάλλινον ὑγειονομικὸν δοχεῖον δέον νὰ διατηρῆται καθαρὸν καὶ νὰ ἀπολυμαίνεται ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου, τοῦ ἐνοίκου ἢ τοῦ χρησιμοποιούντος τοῦτο τοῦλάχιστον ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος.

(4) Δέον νὰ πληρῶνηται πρὸς τὸν Δημοτικὸν Ταμίαν οὐχὶ ἀργότερον τῆς τριακοστῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἐκάστου ἔτους ὑπὸ ἐκάστου ἰδιοκτῆτου, ἐνοικιαστοῦ ἢ κατόχου :

(α) οἰκίας, τέλος καθοριζόμενον εἰς ἐκάστην περίπτωσιν ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ποσὸν τῶν £4.000 μίλις κατ' ἔτος ἢ μέρος τούτου,

(β) καταστήματος ἢ ἀποθήκης ἢ καφενεῖου, τέλος καθοριζόμενον εἰς ἐκάστην περίπτωσιν ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ποσὸν τῶν £6.000 μίλις κατ' ἔτος ἢ μέρος τούτου,

(γ) ξενοδοχείου, οἰκοτροφείου, ξενώνου ἢ πανδοχείου, τέλος καθοριζόμενον εἰς ἐκάστην περίπτωσιν ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ποσὸν τῶν £36.000 μίλις κατ' ἔτος ἢ μέρος τούτου,

(δ) τυπογραφείου, λιθογραφείου, κλινικῆς, ἐργοστασίου, βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως ἢ ὑποστατικῶν ἄλλων πλὴν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς παραγράφους (α), (β) καὶ (γ) ὡς ἄνω, τέλος καθοριζόμενον εἰς ἐκάστην περίπτωσιν ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ποσὸν τῶν £36.000 μίλις κατ' ἔτος ἢ μέρος τούτου.

100. Οὐδεὶς ἰδιοκτῆτης, ἐνοικιαστῆς ἢ κάτοχος οἰουδήποτε ὑποστατικῶν κειμένου ἐντὸς τῶν δημοτικῶν ὀρίων δύναται νὰ ἐναποθέτῃ ἢ ἐναποθηκεύῃ ἢ ἐπιτρέπῃ ἢ συγκατατίθεται ἢ προξενῇ ἢ ἐνεργῇ ἢ ἀνέχεται τὴν ἐναποθήκυσιν οἰωνδήποτε σκυθάλων ἐντὸς τοιούτων ὑποστατικῶν εἰμῆ ἐντὸς τῶν μεταλλίνων ὑγειονομικῶν δοχείων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς ὡς ἄνω παραγράφους (1) καὶ (2) τοῦ ὡς ἄνω Κανονισμοῦ 99, τὰ ὁποῖα δέον νὰ τοποθετῶνται εἰς κατάλληλον μέρος, ἔτοιμα πρὸς συλλογὴν καὶ ἀπομάκρυνσιν, μικρὸν χρόνον πρὸ τῆς καθωρισμένης πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὥρας.

101. Ὅλα τὰ τοιαῦτα σκύθαλα δέον νὰ συλλέγωνται καὶ ἀπομακρύνωνται ἐξ ὅλων τῶν τοιούτων ὑποστατικῶν ὑπὸ προσώπων διοριζομένων ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου καὶ μετὰ τῶν ὥρων καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν περιόδων τὰς ὁποίας δύναται νὰ καθορίσῃ ὁ Δήμαρχος ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καὶ νὰ καθίστῃ γνωστὰς διὰ δημοσίας γνωστοποιήσεως. Ὅλα τὰ τοιαῦτα σκύθαλα δύναται νὰ ἐναποτίθενται ἢ ἐναποθηκεύωνται ἢ ρίπωνται ἢ ἀφήνωνται ὑπὸ τῶν προσώπων τῶν διορισθέντων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου εἰς τοὺς τόπους οὓς ὁ Δήμαρχος δύναται νὰ καθορίσῃ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καὶ νὰ καθίστῃ γνωστοὺς διὰ δημοσίας γνωστοποιήσεως.

102. Οὐδείς δύναται νά ἐναποθέτη, ἐναποθηκεύη, ρίπτῃ ἢ τοποθετῇ οἰαδήποτε σκύβαλα ἢ ἐπιτρέπη ἢ συγκατατίθεται ἢ ἀνέχεται ἢ ἐνεργῇ ἢ προξενῇ ἢ προκαλῇ τήν ἐναπόθεσιν, ἐναποθήκευσιν, ἀπόρριψιν ἢ τοποθέτησιν οἰωνδήποτε σκυβάλων ἐπὶ οἰουδήποτε δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ χώρου, ἐντὸς τῶν δημοτικῶν ὁρίων, προτοῦ ἐξασφαλισθῆ ἢ ἄδεια τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου. Ὁ ἰδιοκτῆτης, ἐνοικιαστὴς ἢ κάτοχος οἰουδήποτε ἰδιωτικοῦ χώρου κειμένου ἐντὸς τῶν δημοτικῶν ὁρίων ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔχουν ἐναποτεθῆ, ἐναποθηκευθῆ, ριφθῆ ἢ τοποθετηθῆ οἰαδήποτε σκύβαλα ἢ οἰοσδήποτε ἀντιπρόσωπος ἰδιοκτῆτου τοιοῦτου χώρου ἢ τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον εἰσπράττει τὰ ἐνοίκια διὰ λογαριασμὸν τοῦ τοιοῦτου ἰδιοκτῆτου δεόν ὅπως ἀπομακρύνῃ ἀμέσως τὰ τοιαῦτα σκύβαλα καὶ διατηρῇ καθαρὸν τὸν τοιοῦτον χώρον».

Οἱ ὡς ἄνω Κανονισμοὶ ἔχουν ἐγκριθῆ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

(Υ.Ε. 646/59/3.)

*Αριθμὸς 527

Ο ΠΕΡΙ ΔΗΜΩΝ ΝΟΜΟΣ, ΚΕΦ. 240 ΚΑΙ ΝΟΜΟΙ
10, 15, 29, 36, 37, 55 ΤΟΥ 1961 ΚΑΙ ΙΙ ΚΑΙ 35 ΤΟΥ 1962

Κανονισμοὶ θεσπισθέντες ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Μέρφου.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Μέρφου, ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ἐξουσιῶν δι' ὧν περιβέβληται ὑπὸ τοῦ περι Δήμων Νόμου ἢ ἄλλως πως, διὰ τοῦ παρόντος θεσπίζει τοὺς ἀκολουθοῦντας Κανονισμοὺς :

1. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ δύναται νά ἀναφέρωνται ὡς οἱ Τροποποιητικοὶ Δημοτικοὶ Κανονισμοὶ Μέρφου 1962, καὶ θὰ ἀναγινώσκωνται ὁμοῦ μετὰ τῶν Δημοτικῶν Κανονισμῶν Μέρφου 1941-1960 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερόμενοι ὡς «οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ») καὶ οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ μετὰ τῶν παρόντων Κανονισμῶν θὰ ἀναφέρωνται ὁμοῦ ὡς οἱ Δημοτικοὶ Κανονισμοὶ Μέρφου 1941-1962.

2. Τὰ κονδύλια 21, 35, 57, 58 καὶ 59 τοῦ Τρίτου Καταλόγου τῶν βασικῶν Κανονισμῶν (ὡς ταῦτα ὀρίζονται εἰς τοὺς Τροποποιητικοὺς Δημοτικούς Κανονισμοὺς Μέρφου 1955 (Ἄρ. 2) καὶ 1958) διὰ τοῦ παρόντος τροποποιοῦνται καὶ τὰ κάτωθι κονδύλια ἀντικαθίστανται ἀντιστοίχως :

Ἄρ.	Ἐἶδος	Ἐλάχιστον βάρος ὀκ.	Δικαίωμα
21	Καύσιμος ὕλη	40	3 μίλς διὰ κάθε 20 ὀκάδες ἢ μέρος τούτων.
35	Ἐλαιοπυρῆν	40	3 μίλς διὰ κάθε 20 ὀκάδες ἢ μέρος τούτων.